UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XLI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

ſacroſanct.eccleſ.& arg.eorũ, quæ habentur in l.ſi qs
ſeruo.C.de furt.d.l.iubemus.C.de teſtam.l.p̃cipimus.
13 C.de appel.& l.vnica. C.de inoffi. dot. † Quòd autẽ ſit
in hoc correctoriũ,conſtat ex ijs, quæ cõmuniter vo
lunt Bal.Salic.& alij cõmuniter in d.l. hac edictali, di-
centes,ꝙ ſi ſecundus vir ſtipulatus, vel pactus fuerit ſu
ꝑ lucro dotis ad cõmodum filiorũ ſecundi matrimo
nij,puta illud lucrũ paciſcendo, & ſtipulãdo non ſibi,
ſed filijs,tunc nõ habet locũ diſpoſitio d.l.hac edictali,
neq; locus ẽ reuocationi,de qua in d.l.& in d.§.opti-
mè,ad fauorem filiorũ primi matrimonij,ergo infer
tur dictũ ſtatutum ſuper hoc contrarium diſponens
dici correctoriũ,ideoq; non extendẽdũ, quo fit, vt di-
camus,ꝙ ſi ſecundus vir non poteſt ſuper lucro dotis
paciſci ad fauorem filiorum ipſius natorum ex dicto
ſecundo matrimonio,quia locus ſit reuocationi, vt fi
lij primi matrimonij ſint æquales filijs ſecũdi, non ob
14 ſtante pacto contrario, † à maioritate rationis ex mẽ
te dicti ſtatuti dicendũ ſit, ꝙ ſi mater, quæ tranſiuerit
ad ſecunda vota, plus reliquerit, vel dederit ſecũdo vi
ro, quã filijs primi matrimonij, licitũ ſit ipſis filijs pri-
mi matrimonij illud plus reuocare, ſibiq; acquirere:
quoniam prohibitũ eſt dare, ſeu relinquere plus ſecũ
do viro, q̃ filio primi matrimonij, ſed permiſſum eſt
quidẽ dare, ſeu relinquere plus filijs ſecũdi matrimo-
nij etiam facto ſui patris, quàm filijs primi, vt doc.om
nes præſupponũt in d.l.hac edictali: At per ſtatutum
prædictum fuit etiam prohibitum dare, & acquirere
plus filijs ſecundi matrimonij pacto,& miniſterio eo
rũ patris, quã filijs primi matrimonij, ergo magis cẽ-
ſeri debet prohibitũ poſſe plus dari, ſeu relinqui ab
vxore de eius bonis ſecũdo marito, q̃ filijs primi ma
trimonij, hoc.n. vltimo caſu maior ꝓhibitionis ratio
militat per d. l. hac edictali iunctis ibi traditis ꝑ Bal. in
15 fi.4.col.ibi denuo,& in l.vnica C.de inoffi.dot. † Et in
ſtatutis ꝓcedit argumentũ à maioritate rationis, fitq;
extenſio, vt colligitur ex traditis per Bar.in l. oẽs po-
puli in 6.q.prin.col.21.ff.de iuſti.& iure, Bal.ĩ l.1.col.
1.ibiq; doct.C.de interd.Alex. in conſ.97.in 2. vol. &
Bal.in l.trãſigere in 3.col.in 8.oppoſ.C.de trãſac.Præ
terea ex quo ſtatutũ illud ꝓuidet in caſu, quo mater,
vel eius pater, ſeu alius, qui pro ea dotẽ dediſſet, ex
pacto voluiſſet plus lucrari filijs ſecundi matrimonij,
ſequitur, ꝙ ſtatutum alijs in caſibus ius commune, &
ſic diſpoſitionẽ d.l.hac edictali,& d.§.optimè reſerua-
re voluit per tradita à Barto.in d. l. oẽs populi in fin.
xxi.col.& in prin.22.& arg.eorum, quæ habentur ꝑ
illum tex.in l.cõmodiſsimè ff.de libe.& poſth.Itaq; ꝑ
illud ſtatutum videtur etiam prohibitum ſaltẽ ex ei⁹
mente matri ad ſecunda vota tranſeunti plus ſecũdo
viro relinquere, q̃ filijs primi matrimonij, ꝗa ſi per il
lud dicitur ꝓhibitũ de bonis dotalibus mediãte facto,
& miniſterio ſecũdi mariti aliquid plus acquiri filijs
ſecundi matrimonij, multo magis debet dici prohibi
tũ vxori, ſeu matri plus dare, vel relinquere ſecundo
viro, q̃ filijs primi matrimonij: Et ideò illud plus ex
beneficio d. l. hac edictali filijs primi matrimonij erit
acquirendũ. ¶ Circa ſecundum, An vſusfructus me-
dietatis dictæ poſſeſsionis relictæ Ioanni Antonio in
teger debeatur Antonio ſecundo viro, aut qualiter,
nõ eſt multũ inſiſtendũ, quoniam illud ferè à primo
16 dependet. Videtur tñ prima facie dicendum, † ꝙ cũ
dicta poſſeſsio vnà cũ alijs bonis relictis fuerit iure in
ſtitutionis relicta ipſi Ioãni Antonio à matre ſua pro
ſua legitima, vt in teſtamento dicitur, illa debeat ple-
no iure abſque onere vſusfructus, vel partis vſusfru-
ctus per tex.cum ibi no.per glo.& doct.in auth.nouiſ
ſima C.de inoſ.teſt.& ẽ gl.in l.quoniã ĩ priorib⁹ eo.tit.
cũ ſimil. At hoc in caſu aliter dicendũ eſt, quia cũ ipſi
ſecundo marito fuerit relictus vſusfructus dictę dimi

diæ poſſeſsionis, fueritque is hæres inſtitutus pro di-
midia hæreditatis à do. Eliſabeth, & ſic conſ[...]
Antoniũ ſecundũ virum longe plus habere de[...]
& de bonis Eliſabeth, quã Ioã. Antonius filius ex pri-
mo matrimonio, vt dictũ fuit, ſequitur, ꝙ illud [...]
relictũ ſecũdo viro totũ debet acquiri filio primi ma-
trimonij, & Ant. ſecũdus maritus tantũ dũtaxat [...]
re, & cõſequi debet, quãtũ à d. Eliſabeth fuit i[...]
natũ, & in morte relictũ Ioã. Antonio filio ex primo
matrimonio, & nõ vltra. Et ex quo ſecundo vi[...]
tra ꝙ fuerit hæres inſtitutus, fuit etiam relictus [...]
vſusfructus, ad cognoſcendum, an ipſi ſecundo [...]
plus fuerit relictũ, quãto pl⁹, ante omnia debebit [...]
mari, quanti valeat dimidia hæreditatis, in qua is fuit
hæres inſtitutus, item quanti valeat dimidia vſusfru-
ctus dictæ poſſeſsionis: factaq; iſtarum quantita[...]
ſummarũ cumulatione ſimul, quanto plus ſecun-
17 do viro relictũ, cognoſcetur. Aeſtimatio [...]
fructus fieri debebit, ſecundum ꝙ nos docu[...]
ſul.in l.hæreditatum.ff.ad l. falcid. qui diſtingu[...]
tes illius, cui eſſet relictus vſusfructus, ad facien[...]
mationẽ vſusfructus: quia ab anni 20. vſque ad an[...]
25. fiet æſtimatio vſusfructus annorũ 28. ab annis [...]
vſq; ad 30. fiet æſtimatio annorũ 25. ab annis 30. vſq;
ad 35. fiet æſtimatio ipſius vſusfructus annorum 2[...]
ab annis 35. vſq; ad 40. annorum 20. ab annis a[...]
40. vſq; ad 50. annorũ computatio æſtimationis vſuſ-
fructus fieri debebit, capiendo ætatẽ ſuãdq; [...]
dederit ſibi, procedẽdo vſq; ad annũ 60. dẽpto [...]
no, illa erit vera æſtimatio: Exemplum, ſi vſusfru[...]
rius erat annorum 45. ꝓcedendo vſq; ad annũ 60. [...]
lum anni 15. deficiunt: demas vnum, & remanebunt
14. & illorum 14. annorum fieri debebit æſtima[...]
ſic de ſingulis, vt habetur in d.l. hæreditatũ: ita col-
ligitur expreſſè ex ijs, quę voluit Alberi. in d.l. hac edicta-
li in 1. colum. in verſic. item quid ſi dedit ma[...]
18 tum vſumfructum &c. † qui ſolus ponit caſum [...]
do vxor marito ſecundo reliquit vſumfructum qua-
liter poſsit cognoſci, an plus ſecũdo marito re-
lictum, quàm filio primi matrimonii, ibiq; [...]
nat, vt ſupra fuit declaratum: & ita tenendum [...]
cludendum eſt. ¶ Nec obſtat, ꝙ filius primi ma[...]
nii, qui à matre ſua legitima fraudari non poteſt [...]
d.l. hac edictali, & in d.§. optimè, non põt grauari, [...]
onerari in ſua legitima onere vſusfructus, vel alio, [...]
19 s̃, ꝗa † reſpõdetur hoc verũ eſſe, quãdo, deducto [...]
fructu, non remaneret ipſi filio integra legitima [...]
alio onere: ſed ſi integra remaneret, cõputãdo [...]
illud ẽt, ꝙ beneficio d.l. hac edictali conſequi debe[...]
vt ſupra dictum fuit, tunc filius in rebus ſibi pro legiti-
ma relictis poſſet onere vſusfructus grauari, vt [...]
ligitur ex iis, quæ habentur per glo.& doc. in d.auth.
nouiſsima, & habet ĩ l. vxori meæ ff. de vſufruc.[...]
ẽ de mẽte Alberici in d.l. hac edictali. Ex qbus [...]
dẽ iudicio remanẽt reſolutæ oẽs dubitationes [...]
pũcto exhibitæ ad fauorẽ Ioãn. Antonii filii ex p[...]
matrimonio, vt ipſe poſsit aduerſus vitricum [...]
beneficio d.l. hac edictali, & d.§. optimè. Laus [...]

SUMMARIUM.

1 *Conditio, ſi nupſerit, ſi vitam vidualem non ſeruauerit, [...] diſpoſitioni factæ per maritum vxori, operatur mulieris [...] ſionem ob tranſitum ad ſecundas nuptias.*

2 *Relictũ à marito vxori ẽt per viã inſtitutionis ſub cõditione, [...] nupſerit, poſt mortẽ mariti nõ poteſt infra annum ab vxore [...] ti, nec lapſo anno, niſi ipſa vxor mutianam cautionem pr[...]*

3 *Verba ablatiui abſoluti in conditionem reſoluuntur.*

4 *Prohibitio alienationis oĩum bonorũ hr̃ditatis ꝑ teſtatore[...] oĩbus hr̃dibus, quia voluit bona, & iura ſuæ hr̃ditatis [...] ſiuè deuenire de gradu in gradũ ſuorũ deſcendentiũ, [...]*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

deicōmiſsū inducit, ēt in caſu, quo nulla eſſet ſequuta alienatio. Mater tranſeundo ad ſecundas nuptias maximè contra mentem teſtatoris ſui primi mariti ſolū vſumfructū habet illorum bonorum, in quibus ſiue ab inteſtato, ſiue ex teſtamēto ſucceſſiſſet extātibus filijs primi matrimonij, quibus ꝓprietatem reſeruare tenetur, nec de illis bonis poteſt vllo modo diſponere, & nu. 15.

Conditio, ſi non nupſerit, & vitam vidualem ſeruauerit, adiecta relicto, ſeu diſpoſitioni factis per maritum vxori, quando cenſeatur repetita in ſequentibus ſimilibus relictis, & diſpoſitis, & quando non, & nume. 7.

Relictū vxori, ꝙ in caſu, quo nō poſſit cū Titio vno ex filijs ſtare, & habitare ob illius malos mores, vel alia de cauſa, ipſa debeat habere certū qd habere, nō deberi ī caſu mortis Titij demōſtra .

Deficiente cōditiōe, & caſu deficiēte, relictū quoque deficere debet.

Nomen alius, alia, aliud denotat rem, cauſam, vel caſum ſimi . . . expreſſo, & totalem ſimilitudinem infert.

Fideicommiſſario præcedente ipſi grauato, fideicommiſſum conditionale remanet grauato, non autem ad hæredes extraneos, qui nō ſunt de liberis, tranſmittitur.

12 Diſpoſitionem, ſeu relictum factum per teſtatorem vxori ad certum caſum tantum eſſe referendum oſtenditur, ne bona vxori . . . nubenti remaneant in præiudicium aliorum filiorum.

13 Clauſula in fine poſita propter euitandum abſurdum, & ne contra mentem teſtatoris fiat, debet ad proximiora tātum referri.

14 Verba in dicto caſu ſingularis numeri ſolum caſum proximè relatum, & non alios comprehendunt.

16 Conuentiones partes in dubio, ſecundum quod de iure competebant, debent intelligi.

Contractus, & conuentiones in dubio à iure communi, & diſpoſitione ſtatuti loci, & ſecundū illorū qualitatem regulantur.

17 Clauſula habendum, & tenendum, & de euictione ſimpliciter in inſtrumento diuiſionis appoſitæ tanquam acceſſoriæ ad principaliter conuenta regulari, & intelligi debent, ſecundum quod principaliter conuentum fuit.

18 Relicta bona non cenſentur adeò tranſlata, quin cum ſuo onere fideicommiſſi remaneant.

Tranſactioni iuratæ prius contraueniens, omni tranſactionis cōmodo priuari debet, & ab alio poſtea abſque metu pœnæ, & ꝑiurij etiam contra contenta in tranſactione poteſt reconueniri.

EPITOME.

RELICTA, & diſpoſita ꝑ teſtatorē vxori ſuę in pluribus caſib' ſēper dici, & intelligi relicta diſpoſita ī caſu & ſub repetita ꝯditiōe viduitatis, & nō trāſitus ad ſecundas nuptias vni ex dictis diſpoſitis adiecta, & ea ad ſecūdas nuptias trāſeūte, relicta ad filios primi matrimonij extātes ꝑuenire, & ad bona alterius filij poſtea defuncti nō admitti, ſed ab alijs filiis cohærēdibus excludi: & quoad relicta, & diſpoſita ſimpliciter ſine caſu, & ꝯditione viduitatis ſolū vſūfructū ipſi vxori deberi, reſeruata filiis primi matrimonii proprietate, hic ex pluribus maximè in teſtamento mariti primi diſpoſitis demonſtratur.

CONSILIVM XLI.

VISIS ſcripturis, & cōſiliis plurimorū iurecōſultorū in cauſa illorū de Gambonibus editis cōtra do. Franciſcā eorū matrē, paucis vtar, tū qa plenè hinc inde fuerunt multa deducta, tū qa plurimis negotiis tàm publicè, ꝙ priuatim ſum in præſentia impeditus. Quare omiſsis diſtinctionibus, & loquēdo concluſiue, dico in primis, dictā do. Franciſcā ēt in ei' vita priuandā eſſe quarta parte hæreditatis, in qua primo loco fuerat hæres ī

1 ſtituta, propter tranſitū ad ſecunda vota: nā † illa conditio, ſi nupſerit, ſi vitā viduālē non ſeruauerit, adiecta diſpoſitioni factæ per maritū vxori facit, ꝙ mulier dicatur excluſa, tranſeundo ad ſecundas nuptias, vt habetur per Bar. Bal. & alios in auth. cui relictum C. de īdic. vid. toll. vbi eſt tex. clarus. ¶ † Præterea qñ à mari-

to in teſtō fuit relictū vxori ēt per viā īſtitutionis ſub
conditione, ſi nō nupſerit, ipſa poſt mortē mariti in-
fra annum id petere nō pōt, lapſo autē anno ꝑſtari de
bet ab ea cautio mutiana, alioquin non pōt petere, vt
legitur in d. auth. cui relictū. Sed do. Franciſca mutia-
nā cautionē non præſtitit, nec illā præſtare curauit, er
go conditio illa negatiua non pōt dici ad impleta, &
conſequenter ex inſtitutione facta, & relicto nihil cō
ſequi pōt etiā eo tempore, quo vidua ꝑmanſiſſet, vt
ibi. Quare ad filios cohæredes tota, & integra illa hæ
reditas ꝑuenit, vel iure ſubſtitutionis de eis factæ, vel
ſaltē ex iure accreſcendi, vt in l. vnica. §. pro ſecundo.
C. de cadu. toll. quod vltimū fortè verius eſt, cum ipſi
filii cohæredes matri ad ſecūda vota tranſeūti fuerint
ſubſtituti in caſu, & ſub conditione, ſi ipſi cū matre ad
diuiſionē non deuenerint, vt ex verbis teſtamenti col
ligitur ibi, quam ſubſtitutionem &c. ibi ſtantibus oībus ipſius teſtatoris, & dominæ Franciſcæ filiis in cō-
3 muni, & pro indiuiſis inter ſe, † quę verba ablatiui ab
ſoluti in conditionē reſoluūtur l à teſtatore, vbi Bar.
& in l. 2. ff. de condit. & demon. ¶ Concludo etiā di-
ctam do. Franciſcam poſt mortē Pompeii ad aliquā
ipſius Pompeii portionis partem nō eſſe admittēdā:
quoniam Ioannes Franciſcus, & Antonius Maria il-
lius cohæredes, & à teſtatore ſubſtituti matrē do. Frā-
4 ciſcam de iure excludere dicuntur, † cum teſtator hę
redibus omnibus alienationē omniū bonorū hæredi
tatis prohibuerit, quia voluit bona, & iura ſuæ hęredi
tatis ſucceſsiuè deuenire de gradu ī gradum ſuorum
deſcendentium: per quàm prohibitionem dicitur in
ductum ſimplex fideicommiſſum etiam in caſu, quo
aliqua non eſſet alienatio ſequuta, ad tradita per Bar.
in l. peto. §. fratre. ff. de lega. 2. per Bar. Ale. & Moder.
in l. filiusfamilias. §. diui. ff. de lega. 1. & clarius ꝑ Alex.
& Sozi. poſt Areti. in l. qui romæ. §. cohæredes. ff. de
verb. oblig. Ad quod fideicommiſſum vocati ſunt de
ſcendentes teſtatoris, vt in teſtamento cōtinetur, ſed
do. Franciſca non dicitur de deſcendētibus teſtatoris,
ergo poſt obitum Pompeii illa nō potuit admitti, ſed
alii filii teſtatoris, qui ſunt de deſcēdētibus, debuerūt
admitti. ¶ Pręterea poſt inſtitutionē, ac ēt ſubſtitutio
nem factā in caſu, quo do. Frāciſca ad ſecūda vota trā
ſiret, teſtator generalē fecit ſubſtitutionē reciprocā
ſolū inter ipſos filios per hæc verba, & dictos eius fi-
lios tàm natos, quàm naſcituros, vt ſupra, inuicē ſub-
ſtituit vulgariter, pupillariter, & per fideicōm. & vltra
reciprocā immediatè ſubiunxit ſubſtitutionē cōpen
dioſam ꝑ verba diſtributiua quandocūque, & ſub cō-
ditione, ſi ſine filiis decederent, dicēdo, & cuicunque
dictorū ſuorū filiorū maſculorū, vt ſupra, decedenti
quandocūque ſine filiis legit. & naturalibus ſubſtituit
ſuperuiuentem, vel ſuperuiuentes eorum. Quarum
ſubſtitutionum virtute dicti Iannes Franciſcus, & An
tonius Maria ad bona Pompeii admitti debent, exclu
ſa do. Frāciſca eius matre. Et quamuis ipſa mater vnà
cum aliis duobus filiis ipſi Pompeio ab inteſtato ſi-
mul deberet ſuccedere ſaltem quoad legitimam tàm
ex forma ſtatutorum ciuitatis, quàm ex iuris diſpoſi-
tione per authen. defuncto. C. ad Tertul. cum authen.
nouiſsima, & auth. vnde ſi parens, & in corpore. C. de
5 inoffic. teſta. & in l. nam & ſi parētibus. ff. eod. tit. † tñ
ex quo do. Franciſca ſecundas iniuit nuptias, & maxi
mè contra mentem teſtatoris ſui mariti, illius tātum
partis, in qua ab inteſtato aliàs pleno iure fuiſſet ſuc-
ceſſura, ipſa ſolum, quoad vixerit, vſumfructū habere
debet, proprietatē verò aliis filiis, & fratribus dicti Pō
peii reſeruare, nec de illis bonis ullo modo in morte,
nec īter viuos diſpōere pōt l. fœminæ. §. illud cū auth.
ex teſtamēto. C. de ſecun. nup. vbi caſus, & cōmuniter
ſcriben. ¶ Præterea in caſu, quo diuiſio bonorum in

ter ip-

ter ipſos fratres,& do.Franciſcam fieri cōtingeret,te
ſtator Pōpeio,& do. Frāciſcæ bonorū ſtabiliam quan
dā portionē pinguiorē,quā cęteris filijs aſsignauit,bo
norū verò mobiliū lini,& lanæ quartam partem vni-
cuique,videlicet Ioāni Frāciſco vnā quartā,Antonio
Mariæ aliā quartā,Pompeo aliā,& do. Franciſcæ aliā
reliquit,maſſaritiarū autē,& ſuppellectiliū,accredito
rū,iurium,& debitorum teſtator voluit tres partes fie
ri,quarū vnā Pompeo,& do.Franciſcæ ſimul cū one
re dictę do.Frāciſcę iniūcto,vt ipſa cōtinuè cū Pōpeo
ſtare,& habitare deberet,aſsignauit,& alias duas Ioā-
ni Frāciſco,& Antonio Mariæ: Dico & enim,ꝙ ēt in
caſu huiuſmodi diuiſionis id,qđ fuit relictum ipſi do.
Frāciſcæ, debet intelligi relictū ſub eadē conditione,
6 ſi non nuberet,& vitā vidualē ſeruaret: † nā licet hæc
conditio,ſi nō nupſerit,aliàs adiecta legato annuo fa-
cto vxori non dicat̄ repetita in alijs legatis illi factis, q̄
ꝑ vnicā ſolutionē adimplentur,vt not.voluit Bar. in l.
in repetendis col.j.verſ.item aduerte ff.de leg.j.Bal.in
l.fin.in vlti.verbis.C.de indic.vidui.toll.cum alijs plu-
ribus,quæ poſſent allegari,ratione illa, quam Bar.ibi
refert,tamen quando ea conditio , ſi non nupſerit,nō
fuit adiecta diſpoſitioni annuæ, ſeu menſtruæ,ſed di-
ſpoſitioni momentaneæ , & quæ vnica ſolutione ex-
tinguitur,ſiue illa ſit diſpoſitio vniuerſalis, ſiue parti-
cularis,tunc huiuſmodi conditio cenſetur repetita in
alijs ſequentibus ſimilibus relictis,& diſpoſitionibus,
vt voluit ſingulariter Bal.in l.precibus C.de impub.&
7 alijs ſubſti.ibique Ang.& Salic.¶ Rurſus † teſtator in
caſu,quo do.Franciſca ſtare nō poſſet cū Pōpeo, vo-
luit eā debere habere vſum , & habitationē dimidiæ
bonorū, & tertiā partem vſusfructus , & ꝓuentuum,
bonorūque ſtabiliū ſub cōditione, quouſque , vel do-
nec ipſa nō nuberet,vitamq; vidualē ſeruaret : ſi ergo
teſtator voluit illā habere vſumfructū,ſeu vſum,quan
do ſecūdo nuberet,multo magis,& a fortiori do.Frā
ciſca excludi debet à proprietate vniuerſali omnium
bonorū hæreditatis,& quæ vniuerſaliter ad eam per-
uenire debebant ex diuiſione inter ſe , & filios facta,
de qua in teſtamento, quoniam hæc conditio, ſi non
nupſerit, quæ vxorem excludit à diſpoſitione mino-
ris ſummę, minoriſque importātię, magis debet eā ex
cludere à diſpoſitione ſibi facta , quæ eſt vniuerſalis,
maiorisq; importantiæ,vt ex verbis,& exemplo Bar.
colligit in l.2.col.pen.verſi.ſed qđ teſtator ff.de vulg.
& pup.quē ſequuntur Bal.Ang.& Sal.in d.l.precibus,
& Ale.in d.l.2.in addi.& in lectura ff.de vulg.& pupil.
vbi hæc opinio à dominis legiſtis magis crebro rece
pta eſt.Quare hæc cōditio,ſi nō nupſerit, adiecta lega
to facto do.Frāciſcæ de vſu domus , & vſufructu alio-
rum bonorū, magis debet dici repetita in diſpoſitio-
ne,& legato facto plena proprietate,& de maiori par
te bonorū mobiliū,& immobiliū vniuerſaliter ei ī di-
uiſione aſsignādorū,& maximè quando fuit hæc cō-
ditio adiecta per aduerbiū quamdiu , quouſq; & do-
nec,quo caſu talis conditio dicitur reſolutiua,& extī-
ctiua legati,ſi aliter fiat, Bar.in l.j.ff.de conditio.& de-
mon.¶ Animaduertendum eſt etiā,dum teſtator mā
dauit vxori,vt ipſa deberet cōtinuè ſtare , & habitare
cū Pompeo,vt in dicto teſtamento legitur:& in caſu,
quo ipſa non poſſet ſecum ſtare,& habitare ob illius
malos mores,vel alia de cauſa,tunc ipſa,ſi in viduita-
te permāſerit , debeat habere à Pompeo vſum domꝰ,
8 & vſumfructū ſtabiliū pro dimidia:Nam dico, † ꝙ ad
hmōi vſum,& vſumfructū ipſa do. Franciſca nullate-
nus ē admittenda, cū non euenerit caſus,neq; ꝯditio,
ſub quo,vel ſub qua ea ad ipſum fuit inuitata: quoniā
& ſi do. Franciſca cum Pompeo nō habitauerit ob il-
lius mortem,q̄ nō ꝓpter malos mores,ſed diuina vo
luntate ſequuta fuit, tamen non dicit̄ eueniſſe caſus à
teſtatore cōſideratus, ꝓpter quē do. Frāciſca habi[illegible]
re nō potuit,caſus.n.mortis Pompeij alius,diuer[illegible]
9 dicitur à caſibus per teſtatorē cōſideratis:Ergo [illegible]
ciēte caſu,& ꝯditione relicti,debet relictū quoq; [illegible]
cere iuribus vulgaribus,& ī l.ſi quis fundū in fi. [illegible]
de cōtrahen.empt.cū alijs. Et licet teſtator conſi[illegible]
uerit nō ſolū malos mores Pōpeij,ſed ēt aliā cauſam
vt in teſtamento, tñ debet intelligi de alia cauſa [illegible]
li cauſæ expreſſæ,videlicet quæ cōtingeret ēt facto [illegible]
culpa ipſius Pōpeij, nō autē debet intelligi de mor[illegible]
quæ facto diuino proceſsit, hic.n. caſus nō eſt [illegible]
10 alteri expreſſo , † & ꝓnomē alius alia aliud ſignifica[illegible]
& cōprehēdit,ſeu infert totalē ſimilitudinē l.ſi fugi[illegible]
ui cū gl.C.de ſeruis fugi.ibiq; Bal.in 2.col. dicitis ſic de[illegible]
bere intelligi tàm ex qualitate relationis,q̄ ex quali[illegible]
te dictionis alternatiuæ ar.l.fi.§.cui dulcia.ff.de tri[illegible]
oleo,trit.que leg.& in l.j.ff.de rebus dub.& [illegible]
tex.vbi Bal.& alij in l.fi.C.de his,q̄ à non do[illegible]
caſu,quo Pōpeus moreretur,& ſic do.Frāciſ[illegible]
peo ſtare nō poſſet propter illius obitum,teſta[illegible]
luerit prouidere,vt prouidit, probatur ex illis [illegible]
ad Pompeum relatis in caſu, quo do. Frāciſca ſtare,
habitare non poſſet,dicendo,ꝙ per ipſum Pompeum
debeat conſignari do.Franciſcæ medietas bonorum,
ergo non loquitur in caſu,quo do.Franciſca nō poſ-
ſet habitare propter mortem Pompeij, cum ſic per
Pompeum iam mortuum non poſſet medietas bo-
norum aſsignari , quia mors omnia ſoluit. Id igitur,
quod teſtator ib.diſpoſuit,debet intelligi,quando do.
Franciſca habitare non poſſet cum Pompeo alia[illegible]
quàm propter mortem Pompeij.Ergo in caſu, qu[illegible]
non habitaret ꝓpter mortē Pompeij,teſtator nō ꝓ[illegible]
dit,vt vnicuiq; rectè intelligenti cōſtare pōt.¶ Ex [illegible]
bus infertur,ꝙ mortuo Pompeo non fuit locus diſpo-
ſitioni factę ad fauorē do. Franciſcę de vſu domus &
de vſufructu aliorum bonorū Pompeij pro dimidia,
quoniā hoc in caſu teſtator nō prouidit:& ꝓ[illegible]
cus fuit ſubſtitutioni cōpendioſæ,& reciproca[illegible]
ter ipſos filios factæ,ſeu illi,quæ ex prohibitio[illegible]
nationis in teſtamento facta reſultat, ex qu[illegible]
filij inſtituti vocati fuerunt,& non ipſa do.Fra[illegible]
¶ Neq; dictis Antonio Mariæ,& Ioāni Franciſ[illegible]
uerſantur ea, quæ teſtator in ſuo teſtamēto diſpo[illegible]
in illo verſi.declarās etiam,ꝙ caſu,quo &c. vol[illegible]
ſu,quo do.Franciſca ad ſecunda vota trāſiret, vol[illegible]
& mādauit partē dictorum bonorū,& iurium ta[illegible]
tem do. Franciſcā deuenire debere ſolū ad Pompe[illegible]
ſi vixerit,& ſi non vixerit,ad Pompeij filios,& deſce[illegible]
dentes, & non ad alios ipſius teſtatoris filios ratio[illegible]
de qua in teſtamento habetur; Et ideò cum tempore
nuptus d.Franciſcæ non ſupereſſent Pompeus,nec a[illegible]
qui ſui filij,ſeu deſcendentes, pars bonorū do.Fran-
ſcæ nō debet ſpectare ad alios teſtatoris,qui dicun[illegible]
excluſi,ſed debet remanere penes do.Franciſcam p[illegible]
uatam , cum ex diſpoſitione iuris cautum ſit, † [illegible]
11 deicommiſſario præcedente ipſi grauato fideico[illegible]
miſſum conditionale remanet ipſi grauato,non [illegible]
ad hæredes extraneos,qui non ſunt de liberis,tr[illegible]
tit̄,in l. vnica. §. pro ſecundo cū §.ſequen. C. de ca[illegible]
tollen.& in l.vnica cum ibi not. per glo. C. de his q[illegible]
ante aper.tab.l.ſi cui.ff.de leg.j. legitur in l. cū filio [illegible]
tit.& habetur per gl.& ſcriben.in l.ſi pōtionilla,& [illegible]
lius in l.ex his.C.quando dies lega.vel fideicom.ce[illegible]
Quia his oībus primo reſpondetur, † ꝙ ea, quæ teſta-
12 tor diſpoſuit in d.uerſi.declarās &c.vſque ad uerſi[illegible]
bens,& oīno vetans &c.procedūt in caſu proxim[illegible]
lato, & ad caſum proximum ſunt referenda, vide[illegible]
quādo do.Franciſca ſtare,& habitare nō poſſet c[illegible]
peo ob eiꝰ malos mores,vel ex alia ſimili cauſa, [illegible]
quoad partē do. Franciſcæ relictam ī caſu illo p[illegible]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

q̄d teſtator diſpoſuit, non aũt quoad partẽ illi in caſibus ſ.relatis relictam:& hoc, ne ſequat abſurdum, q̄ alij filij à bonis teſtatoris excludantur in caſu, quo vxor ad ſecundas nuptias conuolauerit, q̄d teſtator ſemper in varijs locis ſui teſtamenti abhorruit & hoc etiam iuris cenſura præſumi,debet vt habetur per Alex.in l.2.circa fi.ff.de vulg.& pup.Bal.in l.fi.col. C.de indic.vidui.toll.& ne bona ipſi vxori ſecundo nubenti remaneant,debemus dicere, q̄ diſpoſita ĩ d. verſ.declarans ẽt &c.ſint referenda ad caſum proximum tantum,& non ad alia ſuperiora,quia ſequeref abſurdum,& inconueniens prædictum:†q̄d ut euitetur, ne fiat ꝯ̃ mentem teſtatoris,clauſula in fine poſita debet ad proximiora tantum referri ad tradita p in l.talis ſcriptura in fi.ff.de leg.j.Abb.in c. cũ ſpecialis de appellat.cum infinitis alijs : & q̄ ibi diſpoſita ſint referenda ad caſum proximũ tm̃ innuũt illa uerba implicatiua declarans ẽt, q̄ caſu, quo facta eſſet diuiſio inter eos,& illa q̄ demonſtrant caſum proximè relatum ibi, in dicto caſu videlicet proximè relato:
14 & hæc verba ſunt ſingularis numeri,quia teſtator nõ dixit in dictis caſibus, ergo ſolum debent comprehendere caſum proximè relatum, & non alios argumento l.fi.ff.ad trebell.& not.in l.j.in prin. ff. de noui opificia. Quod ſuadet ẽt ex illis verbis teſtatoris aſſignantis rationẽ,quare ita ibi diſpoſuerit,dicendo, q̄ hoc uoluit, ex quo eſt de parte ipſius Pompeij : ergo loquuntur in caſu,quo bona partis Pompeij ad do. Frãciſcam per diuiſionem factam inter Pompeum, & ipſam deueniſſent, & ſic in caſu proxime relato: ſed hic caſus non euenit,vt ſ.dixi,quia non cõtingit do. Franciſcam non poſſe habitare cum Põpeo ob eius mores, ſeu aliã ſimilem cauſam igitur nec locum habet diſpoſitis in d.verſ.declarans ẽt. Preterea teſtator in caſu illius verſ.in caſu quo do. Frãciſca nuberet,vel decederet,ordinauit bona ad alios filios deuenire non debere ad effectum ut illa Pompeo,eiuſque filijs remanerent,non autem penès vxorem, quã voluit ob tranſitũ ad ſecunda eſſe vota priuatã, & ꝯſequenter non ad effectum excludendi alios filios ſimpliciter,ſed ſolum in caſu,quo Pompeus, & eius filij ſupereſſent,ad quos potius,quam ad alios fratres partem illã in totũ pertinere uoluit ĩ caſu,quo pp nuptias, do. Franciſca vxor eſſet ab illis bonis excluſa:& hæc eſt vera intelligentia diſpoſitorum ibi per teſtatorẽ. ¶ Rurſus dico, q̄ in caſu,quo do.Franciſca ſecundas nuptias iniret, nõne teſtator omnes filios ſuos ſubſtituit,illoſq; inuicẽ,& cõpẽdioſè ſubſtituit? certè ſic ut ſ. dixi;ergo,cũ hic caſus euenerit,videlicet q̄ alter filiorũ hoc eſt Põpeus,ſine filijs deceſſerit,& do. Frãciſca vxor ad ſecunda vota,tranſiuerit,ſequit q̄ mortuo Põpeo fratres ſui ad portionẽ ſuã admitti debẽt, & non do.Franciſca pp ſecundas nuptias,ad quas trãſiuit,nã ad diminutione inducta non debent augumẽti operari,& ad vnũ effectũ inducta non debent ꝯ̃riũ operari.l.q̄d fauore.C.de legibus cum alijs pluribus, de quibus hr̃ per gl.& ſcri.ibi,cuius ꝯ̃riũ ꝯtingeret,ſi p tranſitũ ad ſecunda vota do. Franciſca adhuc poſſet illa retinere, q̄ ex diuiſione ad eã ptinebant, excluſis fratribus ipſius Pompeij defuncti.¶ Præterea p̃ſuppoſito, q̄ Marcus teſtator voluerit aliquã bonorũ partẽ quoad plenã proprietatẽ ad uxorem ſuã do. Franciſ-
15 cam ſpectare(quod tñ ex iam dictis negatur) † dico adhuc q̄ ipſa, filijs primi matrimonij extantibus, iure proprietatis priuata fuit,& ſolus uſuſfructus dictorũ bonorũ ſibi à iure dr̃ reſeruatus, l.fœminæ in prin. & l.generaliter C.de ſecund.nup.& l.hac edictali §. his illud C.eod.tit.Et ideò nec pro legitima debita in bonis Pompeij, nec occaſione relictorum in teſtamento Marci ipſa do.Franciſca potuit aliquid in re pprietatis conſequi,quamuis illi multa fuerint indebitè aſſignata in inſtrumento tranſactionis inter eam, & filios ſuos Antonium Mariam videlicet,& Ioannẽ Frãciſcum initæ uſum tñ,ſeu habitationem,& vſumfructum in bonis à teſtatore relictum etiam poſt nuptias ꝯ̃ctas hodie potuit retinere, licet de iure Codicis ſecus eſſet,ut in l.j.cum auth.hoc locum C.ſi ſecun.nup.mul.Niſi in relicto vſuſfructus,ſeu uſus, uel habitationis teſtator adieciſſet conditionem de non nubendo,vt in d.authen.hoc locum : Sed in caſu occurrenti teſtator huic relicto illam conditionem adiecit,ergo per tranſitum ad ſecundas nuptias illo quoq; vſu,& vſufructu dicitur totaliter priuata.¶ Dico etiam de mente teſtatoris fuiſſe, q̄ do. Franciſca fuerit relicta uſufructuaria, non autem proprietaria illorum bonorum,quæ teſtator pro tertia parte uoluit in diuiſione ſpectare ad Pompeum & do.Franciſcam,& conſequenter totius illius tertiæ partis pprietas fuit Pompeij,vſuſfructus vero, & vſus pro dimidia do.Franciſcæ:Quod verum eſſe oſtenditur ex eo, quod teſtator voluit in caſu, quo do. Franciſca non poſſet ſtare cum Pompeo, ipſa medietatem domorũ pro uſu,& habitatione habere deberet ex quo infert, quod relinquendo tertiam bonorum Pompeo, nec non medietatem vſuſfructus aliorum bonorum do. Franciſcæ,videtur uoluiſſe q̄ ipſa do. Franciſca ſolũ vſumfructum deberet habere, nam præcedentia declarantur per ſequẽtia l.ſi ſeruus plurium in fi.ff.de lega.j.Quod corroboratur etiam clarius ex ijs, quæ dixit teſtatur,quando diſpoſuit, q̄ in caſu,quo do.Franciſca poſt diuiſionẽ factã ad ſecunda uota tranſiret, tunc pars,q̄ ipſam tangebat,deuenire deberet ad Põpeum filium,vel ad ſuos filios, ex quo illa pars, q̄ ad do. Frãciſcã puenit,ẽ de parte bonorũ, & iuriũ ipſius Pompeij:Quare clarè ĩfertur, q̄ illa pars, q̄ ex diuiſione ad do.Franciſcam pertinebat, ad eam quoad vſũfructum tm̃ pertinere dicebat, q̄a ſi quoad proprietatem intelligeretur certe abſurdum, & inconueniens reſultaret, q̄ eiuſdem partis bonorum duo inſolidũ eodẽ reſpectu eſſent domini & pprietarij, quod eſſe non poteſt l.3.§.ex diuerſo ff.de acquir.poſſ.l.ſi ut certo §.ſi duobus vehiculum ff.commoda. c.licet cauſã extra de probat.nam ſi dimidia illa ſeu pars do.Franciſcę dr̃ de parte Pompeij quoad dominium, ſequit, q̄ dici non poteſt eſſe etiam quoad dominium ipſius do.Franciſcę,ſed ſolum quoad vſumfructum arg.l.fi. cum ibi not.per Bar.ff.vti poſſid.Sed vſus, & vſuſfructus ipſi do.Franciſcę fuit relictus ſub conditione nuptiarũ,& uiduitatis,ergo ſequutis nuptijs cenſetur ipſo iure priuata,ſicut p mortẽ priuata fuiſſet, cum hi duo caſus à teſtatore ęquiparent.¶ Stãtibꝰ p̃miſſis ꝯcludẽdũ ẽ,quoad ea, q̄ vel iure inſtitutionis, uel iure legati aut fideicõmiſſi quoad pprietatẽ, vel vſũfructũ quomodocunq; dominę Franciſcę relicta fuerũt in teſtamẽto ſub ꝯditione viduitatis, & p̃cipuè cum aduerbio reſolutiuo donec,quouſq;,ſeu quãdiu q̄ p tranſitũ ad ſecunda vota,extantibus liberis primi matrimonij,ipſa illis indigna fuerit effecta,neq; ei dicantur debita,auth.hoc locũ C.ſi ſecũ.nup.mul.& Bar.in d.l.j.ff.de ꝯdi.& demõ.ſi uero ſimplr̃,& ſine conditione viduitatis vxori,extantibus liberis primi matrimonij,relicta fuiſſent,tunc tã bonorũ immobiliũ,q̃ mobiliũ uſuſfructus ſolũ uxori in vita reſeruatus eſſet, pprietas vero ipſis filijs,vt ĩ d.l.fęminę, & ſm̃ q̄d hr̃ in l.hac edictali §.his illud C.de ſecund.nup. & d. authẽ. hoc locum.Propterea quarta pannorum lanę & lini do.Franciſcę relicta ſolũ dr̃ debita quoad uſumfructum tantum,remanente proprietate ipſis filijs, pp tranſitũ ad ſecunda vota,nã illa quarta ĩ caſu diuiſionis abſq; viduitatis conditione illi relicta fuit: ſexta

vero

vero aliorũ bonorũ immobiliũ,& mobiliũ, iurium,
& creditorũ,q in effectu relicta fuit do.Franciſcæ ĩ ca
ſu diuiſionis, ex quo vr̃ relicta ſub eadẽ cõditione vi-
duitatis vt de iure poſſe ſubſtineri videtur, veluti ple-
nè dictum fuit, ipſa tali relicto ſextæ partis pp tranſi-
tũ ad ſecunda vota totaliter priuata cenſetur p text.
in d.l.fœminæ.§.illud cũ d.auth.hoc locũ.¶ Ex prædi
ctis itaq; clariſſimè apparet, ꝙ Antonius Maria, &
Ioannes Franciſcus enormi ter fuerũt læſi, atq; dece
pti per tranſactionẽ factam inter illos ex una, & dom.
Franciſcam ex alia aſſignando dominæ Franciſcæ q̃
plura bona ſtabilia, & alia de quibus in tranſactione
habetur: Niſi fortè diceretur ꝙ aſſignatio bonorum
in dicta trãſactione do. Franciſcæ facta cenſeatur ſo-
lum quoad vſumfructum ipſi do.Franciſcę debitum,
non aũt quoad proprietatem pp tranſitũ ad ſecunda
vota, non.n.refert, an ante vel poſt vxor, cui ex bonis
mariti, aut filij aliquid fuit acquiſitum ad ſecũdas nu
ptias conuolauerit auth.ex teſtamento.§.j.C.de ſecũ.
nup.& in corpore, vñ ſumit cu vbiq; not. Adde, ꝙ et
ex multis partibus dictæ tranſactionis vr̃ inferri, bo-
na fuiſſe do.Franciſcæ aſſignata quoad vſumfructum
prout de iure ſic debita dicebantur, & maximè dum
illi aſſignantur bona mobilia dicti Pompeij, ac etiã ĩ
ſequenti capitulo, nec non dum ipſi ꝯhentes volue-
runt ſalua eſſe debere vtriq; parti ea, q̃ diſpoſita, & or
dinata fuerunt in teſtamento Marci teſtatoris: Et in
dubio eo modo, quo de iure poterant dominæ Fran-
ciſcæ eſſe debita tam ex teſtamento illo, q̃ de iure, de-
16 bent intelligi inter eos conuenta, atque ꝯcta, † cum
in dubio conuento inter partes debeant intelligi, ſe-
cundum quod de iure competebant, debitaq; erant,
quia in dubio ꝯctus, & conuentiones à iure commu
ni, & diſpoſitione ſtatutorum loci, & ſecundum illo
rum qualitatem regulariter, Bar.in l.ut iuſiurandi.§.ſi
liberi.ff.de oper.liber.ſcriben.in l.quæro.§.inter loca-
torem cum infinitis ſimil.ff.locati, l. ſi ita ſtipulatus.
ff.de vſuris, & argumento l.fi.C. de non numera. pe-
cun.& legitur in l.hæredes mei.§.cum ita. ff. ad treb.
¶ Nec aduerſantur clauſulæ in inſtrumento tranſa-
ctionis appoſitæ, illa videlicet ad habendum &c. & il-
la, in qua dicti fratres conſtituerunt ſe nomine dictæ
Franciſcæ poſſidere, ac etiam illa, in qua promiſſum
fuit ad legitimam, & generalem defenſionem, & de
17 euictione in forma, quia reſpondeo, † illas clauſulas
tanquam acceſſorias ad principaliter conuenta regu
lari, & intelligi debere, ſecũdum quod principaliter
conuentum fuit taliter ꝙ huiuſmodi clauſulæ poſ-
ſunt conuenire tàm vſufructui conſtituto, quam re-
rum ꝓprietati: Niſi illæ clauſulæ eſſent ita prægnan-
ter expreſſæ, quod ex illis contrarium colligi poſſet.
18 Quare † per clauſulam ſimplicem ad habendum, & te
nendum, & de euictione appoſitam in inſtrumento
diuiſionis bona non cenſentur adeo tranſlata, qn cũ
ſuo onere fideicommiſſi remaneant, vt colligitur ex
verbis Bar.in q.8.col.9.& Alex.in l.qui Romæ.§.duo
fratres.ff.de verb.obl. Et dato abſque veri præiudicio,
ꝙ per inſtrumentum diuiſionis bona, de quibus hr̃ in
dicta tranſactione, diceretur etiam pleno iure aſſigna
ta, tamen debent dici aſſignata ſub conditione à iure
ſubintellecta, videlicet ſi ad ſecunda uota non tranſi-
uerit, ut ſupra, ac etiam ſub conditione ſi do. Franci-
ſca adimpleuerit ea, quæ promiſit & iurauit obſerua
re, quoniam non ſeruanti fidem fides non eſt ſeruan
da l.cum proponas la 2.C.de pactis, l.ſiue apud.C. de
19 tranſac.cum alijs ibi allegatis.¶ † Et propterea ſi ĩter
aliquos fuit cũ iuramento tranſactum, quorũ vnus ñ
obſeruauerit, & ſuo iurõ contrauenerit, alius abſque
metu periurij à promiſſis, & iuratis per eũ recedere
pot, & in odiũ illius, qui prius contrauenit, habet per-

inde, ac ſi tranſactum nõ eſſet ad effectũ, ut ille p...
cõtraueniens omni tranſactionis commodo ...
d.l.ſiue apud, & l.ſi quis maior C.de trãſactio. ...
Franciſca prius contrauenit contentis in dicto ...
mento tranſactionis, petendo, & exigẽdo à dict...
tonio Maria, & Ioanne Franciſco parte ferram...
rũ, & aliorum q̃ petere, & exigere non poterat, ...
cto præſupponitur, ergo quãuis fratres prędicti ...
ea reconueniendo dictam do.Franciſcam aliq...
tierint, quæ in effectu contra contenta in dicta ...
ctione videbantur, tamen ipſi fratres de periu...
uinci nequeunt, neque pœnã in tranſactione ...
& comminatam incurriſſe dicuntur, cum licita fu...
rit, & ſit ipſa talia petere, & dictæ tranſactionis ...
uenire, ex quo do.Franciſca facta fuit indigna ...
illius commodo per p̃dicta. Quare concludendũ ...
ꝙ ipſi dominę Franciſcę de iure non licuit ...
tra dictos fratres, nec ab ipſis exigere poteſt ...
& exigere deſiderat, cum per tranſitum ad ...
vota facta fuerit indigna omni commodo ...
domus, q̃ uſusfructus aliorum bonorum, de quib...
habetur in teſtamento dicti Marci, ut plenius ...
& quemadmodum pleniſſimè conſultum fuit p cla
riſſimos aduocatos ad fauorẽ dictorũ Antonij Ma
rię, & Ioannisfranciſci Fratrum, quorũ dicta & con-
cluſiones ĩ omnib⁹ approbo, & ſequor. Et hæc ...
dicta ſint vltra ea q̃ ĩ dictis cõſilijs ꝯtinent. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Legatum ualet, & res legata ſufficienter demonſtratur, ...*
do legato domum meam, quam habeo in ciuitate Bononiæ, ...
do is unam domum tantum haberet.
2 *Demonſtratio legitima fit per pronomen meus, mea, meum.*
3 *Demonſtratio falſa legatum non uitiat, ſi per alias ueras de...*
ſtrationes de re legata conſtet.
4 *Legatum in dubio intelligitur factum de re propria teſtatoris,*
& non de aliena, etiam ſi demonſtrationes rei legatæ pro par-
te rei teſtatoris, & pro parte rei alienæ conueniant.
5 *Idem in legato rei incertæ, quæ habet fines ex facto ...*
6 *Legatum ut ualeat, ſemper in dubio eſt facienda interpret...*
8 *Legatum rei ipſius legatarij non ualet, & quando.*

EPITOME.

LEGATVM valet, & cõprehendit domũ teſta
toris, qñ ipſe dixit, lego domũ meã, quã habeo ĩ ciui
tate Bononiæ, poſitã in tali via, ẽt ſi dom⁹ teſtatoris,
q̃ unica hẽat in ciuitate Bononiæ in alia via ſita eſſet
et illa demõſtratio vię legato appoſita domui ipſius
legatarij conueniret.

CONSILIVM XLII.

SVPER legato domus facto Andreæ ...
cis vtar nã ꝯcludo legatũ ualere, & ...
deberi domũ, q̃ teſtatrix habebat in ci...
tate Bononiæ in via Saragotię, & ...
go ſancti Felicis, quãuis dixerit lego domũ mei ...
tã in ciuitate Bononiæ in burgo ſancti Felicis, ...
tales & tales ꝯfines, q̃ demonſtrationes reperiunt...
ſæ, & uerificantur in domo, quæ eſt propria ipſi...
dreæ legatarij; ad quod dicendum moueor ex ...
1 bus, & primo q̃a † ſi teſtatrix ſolum dixiſſet, lego do
mũ meã quã habeo in ciuitate Bononiæ abſque, ...
qđ addidiſſet hæc verba in burgo ſancti Felicis ...
poſitione quarũdã aliarũ demonſtrationum, ...
nulli dubium, ꝙ legatum ualuiſſet, tum quia do...
legata fuiſſet ſufficienter demonſtrata, & de ...
preſsè ꝯſtaret, ex quo teſtatrix unicã tãtum do...
in ciuitate Bononię habebat, & dicendo domũ ...
quam habeo in ciuitate Bononiæ, domus dice...